

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17Cpr/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113243846
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5113243846.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Annou Majerikovou v spore žalobcu: T. B. Y., nar. X.X.XXXX, bytom E. XX, J., právne zastúpený JUDr. Martin Olos, advokát so sídlom K. Kašjaka 1, Rajecké Teplice, proti žalovanému: A. PLUS, s.r.o. „v likvidácii“, so sídlom Tehelná 457/6, Žilina, IČO: 31 620 931, o náhradu mzdy, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom náhrady mzdy za obdobie od 9.12.2013 do 14.11.2016 sumu 8.450 eur a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 178 eur od 1.2.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.3.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.4.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.5.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.6.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.7.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.8.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.9.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.10.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.11.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.12.2014 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.1.2015 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.2.2015 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.3.2015 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.4.2015 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.5.2015 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.6.2015 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.7.2015 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.8.2015 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.9.2015 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.10.2015 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.11.2015 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.12.2015 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.1.2016 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.2.2016 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.3.2016 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.4.2016 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.5.2016 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.6.2016 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.7.2016 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.8.2016 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.9.2016 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.10.2016 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.11.2016 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 240 eur od 1.12.2016 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 112 eur od 1.1.2017 do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu trov konania.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 507 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa domáhal náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru, a to zaplata sumy 8.450 eur za obdobie od 9.12.2013 do 14.11.2016, a zároveň žiadal priznať i úroky z omeškania v zákonnej výške, a to vždy osobitne za každé mesačné obdobie, za ktoré prislúcha. Právnym základom uplatneného nároku bolo určenie, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným žalobcovi listom zo dňa 14.11.2013 je neplatné, a to rozhodnutím Krajského súdu Žilina č. k. 8CoPr/2/2015-167 zo dňa 31.7.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.8.2015.

2. Vo vzťahu k mzdovým nárokom žalobcu z titulu neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru na pojednávaní dňa 4.12.2017 súd podľa § 180 CSP pojednával za prítomnosti žalobcu a v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie, ktoré mu bolo doručované postupom podľa § 111 ods. 3 CSP a § 106 ods. 1 písm. b) CSP dňom 5.10.2017 bol žalovaný poučený o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Zároveň súd konštatuje, že žaloba bola žalovanému riadne doručená dňa 21.2.2014, a zároveň podaním zo dňa 26.4.2017 žalobca oznámil, že žalovaný vstúpil do likvidácie, ktorá skutočnosť nepochybne vyplýva z výpisu z obchodného registra OS Žilina oddiel Sro vložka č. 2374/6 od 5.8.2016. Rozšírenie žaloby o úroky z omeškania bolo žalovanému doručované listom zo dňa 11.7.2017. Žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. K nároku na náhradu mzdy z titulu neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovaný sa nevyjadril. Na predmetnom pojednávaní dňa 4.12.2017 právny zástupca žalobcu žiadal rozhodnúť podľa § 274 písm. a) a b) CSP rozsudkom pre zmeškanie.

3. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalovaný neospravedlní svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

4. Rozsudkom pre zmeškanie podľa tohto ustanovenia môže súd rozhodnúť v prípade, keď už nariadil vo veci samej pojednávanie a žalovaný sa na toto pojednávanie nedostavil. Vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa tohto ustanovenia CSP tak pojmovo predpokladá, že postup podľa § 167 CSP bol dodržaný a žalovaný si tam uvedené povinnosti splnil. Súd nie je oprávnený žalobcu o tejto možnosti poučiť, lebo by tým neprimerane znevýhodnil jednu sporovú stranu (žalovaného). Procesná pasivita žalovaného sa však v predmetnom konaní prejavovala tým, že si neplnil základné povinnosti sporovej strany. V ďalšom konaní o uplatnenom nároku žalobcu z titulu neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru nevyjadril sa k žalobe, nepredložil žiadne dôkazy, a preto s poukazom na citované zákonné ustanovenia podľa názoru súdu boli splnené procesné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie (§ 274 CSP). Preto súd na základe návrhu žalobcu prednesenom na pojednávaní dňa 4.12.2017 rozhodol rozsudkom pre zmeškanie a žalobcovi priznal uplatnený nárok na náhradu mzdy z titulu neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru v sume 8.450 eur za obdobie od 9.12.2013 do 14.11.2016 a presne špecifikovaných úrokov z omeškania v celom žalovanom rozsahu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

5. Podľa § 275 CSP odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

6. Súd s poukazom na ustanovenie § 275 CSP charakteristiku procesného nároku vymedzil v súlade s obsahom žaloby a procesným útokom žalobcu ako nárok na zaplata sumy spolu s úrokmi z omeškania ako mzdového nároku z titulu neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru. V predmetnom konaní žalobca sa domáha pri neplatnom skončení pracovného pomeru náhrady mzdy spolu vo výške 8.450 eur (vo výške 240 eur mesačne) za obdobie od 9.12.2013 do 14.11.2016 (celkom za 35 mesiacov a 6 dní) a zároveň žiada priznať i úroky z omeškania v zákonnej výške, ktorá mu prislúcha

odo dňa, keď žalovanému oznámil, že na ďalšom zamestnávaní trvá. Túto náhradu možno chápať nielen ako ekvivalent mzdy, ale aj ako sankciu voči žalovanému ako zamestnávateľovi pre neplatné okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobcovi listom zo dňa 14.11.2013.

7. Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

8. Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

9. Základným a rozhodujúcim predpokladom vzniku nároku na náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je neplatnosť tohto skončenia pracovného pomeru. Rozhodnutím súdu o určení platnosti alebo neplatnosti skončenia pracovného pomeru je súd rozhodujúci o náhrade mzdy podľa § 79 Zákonníka práce viazaný a bez kladného rozhodnutia o neplatnosti skončenia pracovného pomeru sa nemožno s úspechom domáhať nároku na náhradu mzdy. Rozsah nároku na náhradu mzdy závisí od toho, kedy zamestnanec oznámil zamestnávateľovi svoje rozhodnutie o tom, aby ho ďalej zamestnával. Nárok na náhradu mzdy trvá až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci, alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

10. Náhrada mzdy sa poskytuje vo výške priemerného zárobku (§ 134 Zákonníka práce), podľa ktorého zákonného ustanovenia ods. 3, ak zamestnanec v rozhodujúcom období neodpracoval aspoň 22 dní alebo 170 hodín, používa sa namiesto priemerného zárobku pravdepodobný zárobok. Pravdepodobný zárobok sa zistí zo mzdy, ktorú zamestnanec dosiahol od začiatku rozhodujúceho obdobia alebo zo mzdy, ktorú by zrejme dosiahol.

11. Podľa ustanovenia § 79 ods. 2 Zákonníka práce horná hranica pre priznanie náhrady mzdy je 36 mesiacov, dolná hranica je 12 mesiacov. Aktuálna práva úprava teda umožňuje znížiť, prípadne vôbec nepriznať zamestnancovi náhradu mzdy, ak celkový čas, za ktorý by sa mu mala poskytnúť náhrada mzdy presahuje 12 mesiacov. Predmetom zníženia alebo nepriznania teda môže byť len náhrada mzdy nad 12 mesiacov. Podmienkou zníženia, resp. nepriznania náhrady mzdy je uplatnenie tohto nároku zamestnávateľom a tento nárok zamestnávateľa na zníženie alebo nepriznanie náhrady mzdy je možné iba v rámci konania, v ktorom zamestnanec uplatnil nárok na náhradu mzdy v dôsledku neplatného skončenia pracovného pomeru.

12. Podľa § 129 ods. 1 Zákonníka práce, mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

13. Pre náhradu mzdy (bez rozlišovania, či ide o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru alebo o inú náhradu mzdy) ako to vyplýva zo vyššie citovanej zákonnej úpravy (§ 129) je stanovená mesačná splatnosť, rovnako ako u mzdy, ak sa v pracovnej zmluve nedohodlo inak. Povinnosť zamestnávateľa poskytnúť zamestnancovi náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru a s tým súvisiaca splatnosť tejto náhrady, teda nevzniká až súdnym rozhodnutím, ale vyplýva z citovaných ustanovení hmotného práva. Nevyplatenie náhrady mzdy v lehote splatnosti má za následok omeškania s možnosťou požadovať úroky z omeškania vo výške ustanovenej pre občianskoprávne vzťahy. Keďže Zákonník práce a ani iný pracovnoprávny predpis nepodáva úpravu o úroku z omeškania súd postupoval v danom prípade náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru podľa občianskoprávných predpisov, kedy výška úrokov z omeškania je určená Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. pre omeškanie s plnením peňažného dlhu (§ 3 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych

bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu) a je vykonávacím predpisom k § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis). Úrok z omeškania je vo svojej podstate majetkovou sankciou a má veriteľa (zamestnanca) odškodniť za to, že nemohol použiť dlhovanú istinu náhrady mzdy, úžitky ktorej na druhej strane mohol za čas meškania poberať dlžník (zamestnávateľ).

14. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, a to v súlade aj s právnou argumentáciou žalobcu ako aj s ustálenou rozhodovacou praxou súd právne posúdil vec pričom použil aj platné a účinné ustanovenie § 274 ods. 1 písm. a) a b) CSP a § 275 CSP.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP (o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Nakoľko žalobca mal vo veci plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 100 %, čím rozhodol o nároku na náhradu trov konania, a to s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Žalobca podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. d) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov (v konaní o náhradu škody z pracovného úrazu a choroby z povolania, v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru a pri uplatnení nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru) bol oslobodený od poplatku a podľa § 2 ods. 2 veta prvá citovaného zákona, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Keďže súd nezistil u žalovaného dôvody pre oslobodenie a v konaní neboli preukázané skutočnosti na jeho oslobodenie od poplatku, preto súd zaviazal k povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu a to 6 % z priznanej sumy vo výške 8.450 eur (položka 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov z ceny predmetu konania 6 %), čo predstavuje sumu 507 eur tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti výroku rozsudku, ktorým súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu s príslušenstvom nie je prípustné odvolanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Odvolanie z dôvodov uvedených vyššie a odvolanie proti výroku o náhrade trov konania možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať. Ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. Návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel (§ 277 Civilného sporového poriadku)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).

Proti výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok odvolanie n
i e j e p r í p u s t n é .